

Είδαμε τι συνέβαινε, ποιές ήταν οι ισορροπίες πενήντα χρόνια νωρίτερα σε πολιτική και κοινωνική βάση. Ας θυμηθούμε και το χώρο της μουσικής σκηνής.

Στην Ελλάδα, οι προσωπικότητες του Θεοδωράκη και του Χατζιδάκι είναι οι κυρίαρχες. Οι δημιουργίες του δεύτερου κερδίζουν Oscar, το δεύτερο Ελληνικό μετά από εκείνο της Κατίνας Παξινού («Για ποιόν χτυπά η καμπάνα»), για την μουσική επένδυση του στην ταινία «Ποτέ την Κυριακή».

Οι επιτυχίες του πρώτου γίνονται αντικείμενο απαγόρευσης από το κρατικό ραδιοφωνικό δίκτυο. Παράλληλα όμως υπάρχουν αρκετοί άλλοι σημαντικοί δημιουργοί με διαφορετικό ύφος.

Ο Μίκης, μελοποιεί Γιώργο Σεφέρη, ο Γρηγόρης Μπιθικώτσης ερμηνεύει και το «Περιγιάλι το κρυφό» μπορεί να μείνει στην ιστορία σαν ένα ακόμα διαμάντι στο στέμμα του Νεοελληνικού πολιτισμού.

«Με τι καρδιά, με τι πνοή, τι φόβους και τι πάθος πήραμε τη ζωή μας λάθος, και αλλάξαμε ζωή»

Σε μουσική Μίμη Πλέσσα και στίχους Κ. Πρετεντέρη ο Δημήτρης Χορν ερμηνεύει τις θαλασσιές τις χάντρες. Ίσως για τα μάτια της Έλλης. Ίσως για όποια μάτια που: *«Τα κόκκινα τα πράσινα
τα μπλε σου τα βραχιόλια τρελάναν τα Πετράλωνα και κάψαν τα Σεπόλια»*

Ένα από τα πολιτιστικά παράδοξα αυτού του τόπου είναι ότι λίγα χρόνια μετά το θάνατο του ερμηνευτή (1988)

τ
ο κομμάτι χορευόταν τσιφτετελοειδ
ώς από θήλεα πάνω στα τραπέζια σε «καλά» μαγαζιά μετά από «ξένο» πρόγραμμα.

Εισαγωγή: Ο κόσμος πενήντα χρόνια νωρίτερα; (30.08.2011) - Εισαγωγή: Ο κόσμος πενήντα χρόνια νωρίτερα; (30.08.2011)

